

მონი ბლერს სრუას მონი ბლერი

Digitized by srujanika@gmail.com

ყში ომის დაწყებამდე ცო

თილისა და ბოროტის დაპირის მოწერიბით.
ბიძულური „სიკეთე და ბოროტება“ ბლერთან პრაგმატულ „სწორია და არასწორია“-დ ტრანსფორმირდება. ამიტომაც, მისი დევიზია - „უნდა აკეთო ის, რაც სწორია“, რა თქმა უნდა, თვით ბლერის აზრით. თუ ბუშმ მებრძოლი ქრისტიანია, თითქმის - ჯვაროსანი, მაშინ ბლერი - სათონ ქრისტიანია, რომელიც ოპერირებს არა იმდენად რჩმენით, რამდენადაც მორალით. ცოტაოდნენ ხენის წინ, ბრინჯაული ტელევიზიის ცნობილა წანომაბადებულმა სერ დევიდ ფროსტმა, ბლერისგან ინტრივის აღვესისას, ჰეთხა მასა: „თუ ლოცულობდით თქვენ პრეზიდენტ ბუშტან ერთად?“ ბლერი შეცტუნდა. „ვლოცულობდით?“ - გამეორა მან ფროსტის შეკითხვა. „დიაბ, დიაბ“, - დაუდასტურა სერ დევიდმა. „რას გულისხმობთ?“ - კითხვაზე ისევ კითხვით უპასუხა ბლერმა. „ლოცულობდით თუ არ თქვენ პრეზიდენტ ბუშტან ერთად მშვიდობისათვის?“ „არა, ჩევნ ერთად არ ვლოცულობდით. მაგრამ მე დარწმუნებული ვარ, რომ მას თავისებურად სჯერა მშვიდობის და მეც ჩემებურად იმედი მსჯებს“.

დამასასიათებელი დალოგია, სადაც

დამოუკიდებელი დისტანციური, ააგრძელებული მუნიციპალიტეტი, „შეუტმინდვლად“ „შეცვალა რჩმენა იმედით. საქმე ისაა, რომ ბუშისათვის - „ახლად დაბადებული“ ქრისტიან-ევანგელისტისათვის, რომელიც აღკოროლიზმისაგან განკურნებისათვის „პირადად უფლის“ მაღლიერია - ლოცვა ჩვეული საქმიანობა. იგი თავისი კაბინეტის სხდომისას ლოცვითი ინყებს, თეორ სახლში კი ბიბლიის შემსნავლელი კლასები არსებობს. ბუშიც ყოველ დამე კითხულობს ბბბლიას. მნელი წარმოსადგენია ბლერის ლეიბორისატული კაბინეტის სხდომა, რომელიც ლოცვით ინყებს (კაცმა რომ მელიც რუზებელტისა და ჩერჩილინგტონ-ს შემნაბეჭდების შემთხვევაში ადრე ნდა. მოსკოვს ამ ყველაფრისით სტატუსი ლო დაეპირისპისიპერბინა მხოლოდ ომის“ მრავალი ათწლეული, რთებში უნდა, აგრეთვე „განსაკუთრებული ურთიერთობაა“, ოლონდ, სამნუნევეგატიური მნიშვნელობით. მაგრამ ბლერს შეეძლონ და არც შეეძლო.

პუტინი ბრძნულად მოექცა, გაბლებულად. ბლერი ბუშის მუშავ წყვედრული სულაც არ იყო. მას თაღად შეეძლო, ვამინგტონისადამ ლომაგრიური მხარდაჭირით შემო

A black and white photograph of a man in a dark suit, white shirt, and patterned tie. He is shown from the chest up, in profile facing right, with his left hand resting on a surface and his right index finger pointing upwards towards the camera. The lighting is dramatic, casting deep shadows on one side of his face and body.

ლად უნიდებს) და თანამედროვე რომს - შეირთებულ შტატებს შორის.

დღიდმა ბრიტანეთმა, დაკარგა რა იმპერია, გამოიტორა და იგლოვა, იმპერიული ტოვა დაუყოვნებლივ ბერძნულით შეცვალა. ყოვლისშემდლე, მაგრამ დაუკეტელი და უხში რომაელების - ამერიკელების ფონზე ინგლისელებმა ბრძნენ და დასხვენილ ბერძნების რომანთა და ინიციეს. ლონდონი ვაშინგტონის მთავარი კეთილი გახდა. მოსახამის ცვლა ჩერჩილისგან დაიწყო, თუმცა ბერძნული ტოვა მის ფიგურას ჯერ კიდევ კრიტიკულ მოერგო. „ბერძნულ-რომაულმა ვარანტმა“ შემდგომ განვითარება პპოვა კავშირისთვით მაკილანკერენციდან და თეგჩერ-რეგივანი. მაგრამ, აი ინგლისის ლეიბორისტი პრემიერი კი, რომელიც ინიციით ჯერ კადევ მარქ-

რომელია აღნიშვნულის შემთხვევაში და არ გვიჩვენება.

ზოგიერთები ბლერს იმაში ადანაშა-
ულებენ, რომ მან პრინციპები ძალაუფ-
ლებაზე გაცვალა. მაგრამ ეს ბრალდება
აამართლიანი იქნებოდა, ბლერს რომ
პრინციპები გააჩნდეს, ამ შემთხვევაში -
ბლეიბორნისტული. ბლიტცი წერს, რომ
ილიბორნისტულა პარტია კი არ აირჩია
ბლერი, არამედ ბლერმა - ლეიბორნისტუ-
ლი პარტია. თაგა უფლებას მივცემ, ცო-
ტა უფრო შორს წავიდე. ბლერი - ეს კონ-
აერვატორი მგელია ლებორნისტი
ცხვრის ტყავში. მისი მაბა თემთა პალა-
ტისა კონსერვატორთა სიით ცდილობდა
გასვლას. მისი მეგობრები და მრჩეველე-
ბი - ენჯი ჰანტერი და ჯონათან ანუელი
პრემიერისა დამინისტრაციის უფრონისი

ტორული პოლიტიკის გატარებაში. ბლერის დანაბნეულება იმაში, რომ მან ლეიბორულის პრინციპებს უდალატა, ისეთივე უაზრობას, როგორც - მუქ შემს პრინციპების საბატონო ჟუტის წილის დადანასულება. ბლერის შემთხვევაში ეს კიდევ უფრო უაზრობა, ის ხორციანული ლეიბორისტი არ ყოფილა გახდა თუ არა პრემიერი (1994 წელს) ბლერმა ღიად შეუტია მას, რაც კლასი კური ლეიბორიზმის იდეოლოგიისაგან იყო დაჩრინილი. ბლერი მარჯის მის წილადმდევ ჯერ ეძღვებ 70-80-იან წლებში გამოიდინა; დაუზინებ-სტრიტ 10-ში მის ვლისთანავე კაფეებიდან მისი ფერფლი საბოროდ ჩამოირჩეოდა. გაზის „სანდი ტელეგრაფში“ (რომელიც, სხვათა შორის, ყოველთვის კბილებს იღება სავდა ლეიბორიზმთან დაკავშირებით) 1996 წელს გამოკვეყნებულ სტატიაში მარქსიზმისადმი თავისი უარყოფითადამოკიდებულება ბლერმა სრულიად დაუფარავად გამოხატა (არა ლენინურის, არამედ, ცხადია, სოციალ-დემოკრატიულის). „მარქსიზმი, - წერდა იგი, - თავისთავად დატერმინისტულია. ეს არის პოლიტიკის მეცნიერებად გადაციცევის მცდელობა, თუმც პოლიტიკა სულ სხვა რამეა. პოლიტიკა - ეს არის ხალხი. ადამიანის კი რთული ბუნება აქვთ ვინიდან არსებობს თავისუფლად წებდა და ინდივიდუალური პასუხისმგებლობა ჩენე ყველას გვსურს, თვითონ აგიორჩიოთა და თვითონ გადავწყვიტოთ“.

ტონი ბლერმა, რომელსაც სწამეს ტონი ბლერი, საკუთარი თავის არჩევა გადაწყვეტია. ეს მისი „თავისუფალი წების და ინდივიდუალური პასუხისმგებლობის“ არჩევინი „თეორიულად“ ფორმდება, როგორც „მესამე გზა“ კაბიტალიზმსა და სოციალიზმს შორის. ამ გზის თვალსაჩინო წო მოლვანებდ ლონდონის ეკონომიკის სკოლის დირექტორი, სოციოლოგი ენტრი ჰიდენსი ითვლება, ხოლო მის ბიბლიად - ჰიდენსის წიგნი „მემარცხენეთა და მემარჯვეთა მაღლა: რადიკალური პოლიტიკის მომავალი“. ვეჭვობრივი ბლერს ეს ბიბლიის წიგნის სახით სამარტინულ ჰექნდეს და, მით უმეტეს, მისი მიმდევარი იყოს. მისთვის „მესამეც“ და ყველა სხვა გზაც - ეს არის გზა ძალაუფლების მოპოვებისა და მისი შენარჩუნებისკენ როგორც ბლერის ბიოგრაფია, ისტორიკოსი ენტრინის სერიულ დანართის სამარტინულ ჰექნების და მისი მიმდევარი აიგოს. მისთვის „მესამეც“ და ყველა სხვა გზაც - ეს არის გზა ძალაუფლების მოპოვებისა და მისი შენარჩუნებისკენ როგორც ბლერთა ცხოვრებაში განხორციელება აუცილებელობა. ხოლო კონსერვატორი ლორდი სკიდელსკა ბლერს „სინთეზატორს“ უწოდებს. ბლერი ანარქომებს, „სინთეზს“ - დანძაულობასთან მცაცრ ბრძოლასა (მემარჯვენეთა პოზიცია) და დანძაულებათა მიზეზებთან ბრძოლას (მემარცხენეთა პოზიცია) შორის; საერთაშორისო ტერორიზმთან დაუნდობელ ბრძოლასა (მემარჯვენეთა პოზიცია) და მას კარნაზობის ინგლისისა და მისი პრემიერ-მინისტრის გავლენა და ცენტრალური სინდიकატურის მიმდევარის იმაზე არა არმოსავლეთში მშენდობის და მაყარებას (მემარჯვენეთა პოზიცია) და შეუა აომოსავლეთში მშენდობის და მაყარებას (მემარცხენეთა პოზიცია).

მაგრამ არსებობს სფერო, სადაც „სინთეზატორის“, უფრო სწორად, მანი პულიობება და უნგლიორობა არცთუ ისე ადვილია. ბლერს სურს იყოს, ან გამოიყენობოდეს მაინც, ერთდროულად როგორც პრამატერიკული და როგორც კარიერული. და სანამ ატლანტიკის სასაპირო როგობზე მსუბუქი ლელვა, იგი ამას ახერხებს. მაგრამ, საყმარისის სტრუქტური დაინტენსიუროს, იგი მაშინვე ამერიკულ მაშევენავები გადაჯდება ხოლმე. ბლერი აბბობს რომ მისავის ამერიკულ-ევროპული კეთილი ურთიერთობები იძებებს. ეს თვალისათვის შეგვებილი დაგვვნახა ერაყის მინის წინ, როდესაც ბლერი ცდილობდა, ვაშინგტონისა და ევროპულ დედაქალაქებს (მოსკოვის ჩათვლით) შორის შეაბავლის როლი შეერწყოლებინა ბლერი საერთაშორისო დიპლომატიის ავანსცენაზე ბრწყინვადა, ავლენდა რა დაწესებულებისა და „სინთეზირების“ შეუძლებელობის თავის სავლეთში მშენდობის და მაყარებას (მემარჯვენეთა პოზიცია).

რაც შეიძლება მსხვერპლად გაიღო. ასე ხომ არაერთხელ ყოფილა ისტორიაში. ამის კლასიკური მაგალითია 1938 წლის მიუნისის შეთანაბება... და ყოველთვის არ არის ცხადი, რეტრისტებულებადაც კი, რა არის სწორი სინამდვილეში. „უდა ვიკერდეთ ისე, როგორც ამას პრინციპები გვეარნახობს, თუ როგორც ამას პოლიტიკური მიზანმიმართულება მოითხოვს? მორალური კრედიტი უნდა ვიხელმძღვანელოთ, თუ უტილიტარული მიდგომით?“

დღეს ჩვენ ვიცით, როგორი იყო ბლერის არჩევაზე. აი, თვითონ კი მიჩინევს, რომ არაერთი არჩევანი არ გაუკეთებია! ის მიჩინევს, რომ თუმცა კანკის შესახებ ევროპისა და აშშ-ს შეხედულებების სინთეზირება არ გამოივიდა, სამაგიეროდ, თავისი გადაწყვეტილებით ომში მონანილეობის შესახებ, მინ „პოლიტიკური მიზანმიმართულებისა“ და „მორალური პრინციპების“ სინთეზირება წარმატებით განახორციელა. საკუთარი დევიზის თანახმად, იგი „სწორად“ მოიქცა, და ეს „სწორი“ პრაგმატიკის ბლერის ქრისტიანულ კონკრეტული სრულიად ლოგიკურად მითავსდა.

ბლერმა, მართალია, ამაში კონტინენტური ევროპა ვერ დაარწმუნა, მაგრამ ადვილად დარჩნდება... საკუთარი თავი. ბრიტანელი პრემიერის გარემოცვის მტკიცებით, მისი თავდაჯორებულობა ამჟამად მნიშვნელოვნად გიზარდა. ჯეიმს ბრიტცი წერს, რომ ბლერს „მემარცხენი ინტელექტუალების უკვე აღარ სჭირდება. მტკიც, „ასა შეძებე, რაც იგი ხელისა და სათავეშია, მას არ სჭირდება არაარაირი იდეოლოგია, რომელიც მის რწმენას განსაზღვრავდა. იგი საკუთარ თავში დაწმენებულია“. მისი ერთ-ერთი ახლო მეგობრის სიტყვებით, როდესაც საქმე დიდი გადაწყვეტილებების მიღებას ეხება, რომელთაც ბლერი „პირველი ხარისხის სარისხის პრიორიტეტებს“ უწოდებს, იგი განმარტოვდება ხოლმე (როგორც პირენეებში? - მ. ლ.) და თვითონ იმის გადაწყვეტილებას. „ბალის ბოლოში ჩამორჩარი, საქმებზე ჩაფიქრებული ტრინი - ჩვეულებრივი სანახა-ხაობაა“, - ამბობს ბლერის ეს ანონიმი მეგობარი. ასეთ შემთხვევებში, იგი მხოლოდ თავის „პოლიტიკურ და მორალურ ინსტინქტებს“ უგდებს ყურს.

როდესაც ნათელი გახდა, რომ სადამთან ომში გამარჯვება პრობლემას არ წარმოადგენს, ბლერი არა იმდენად სიხარულმა, რამდენიმდებარება მოუსვერწობა შეაყვირო. სანამ ომი მიმდინარეობდა, ბლერი საკუთარ თავს უფლებას აძლევდა, ევროპის, ინგლისის და თავისი პარტიის აზრი არ გაეთვალისწინებინა. მაგრამ, როგორც კი ზარბაზნები დადამდნენებ, მრავალპილარულობის მუშები ისევ ალაპარაკდნენ. უკვე 8 აპრილს, ბელფასტში, ჰილსბორის ციხე-სიმაგრეში ბუშტან შევეღდირისას, ბლერი ომში დაგროვილი პოლიტიკური კაპიტალის გამოყენებას შეუდგა. ჩრდილოეთი ინლანდიაში ბუშტან ჩამორჩარი გადაწყვეტილებით და გაერთიანდება და შეუა აღმოსავლეთის დარეგულირების საკითხები თავის ნებაზე გადაექმნა. უკან დაბრუნებისას კი იგი, ომისძემდგომ ერაყში „გაერო-ს მნიშვნელოვან როლზე“ და შეუა აღმოსავლეთში „საგზაო რუკას“ განხორციელების აუცილებლობაზე საუბრობდა. ეს იყო ამერიკულ „რომაელებზე“ ინგლისელი, „ბერძნების“ გავლენის შედეგი.

ერაყში ცეცხლის შეწყვეტის შემდეგ ბრიტანული პრემერი ერთობლივ აღმოჩნდა ორ ცეცხლშეუა. პენტაგონის შეფეხმარამსფერდმა, ვიცე-პრეზიდენტმა ჩეინიმ და მისი ირგვლივ მემორანუმებით კონსერვატურებმა პრეზიდენტ ბუშზე გავლენის მოპოვებისათვის ბლერთან ბრძოლა გააჩადეს. მეორე მხრივ, ევროპელი ლიდერები კონტინენტზე მისი გავლენის ნინააღმდევ იძრდებან. ეს ორ ფრონტზე ბრძოლა გაცილებით რთულა, ვიდრე ტიკორისის და ევროკატის ხეობაში გასეინირება. კორიპასა მიაჩნია, რომ ბლერმა მას უსალატა. ბრიტანული პრემიერი კონტინენტზე ფრიად არაპოპულარულია. ლიბერალ-დემოკრატის, ლორდ როლფ დერენდორფის სიტყვებით, ბერზი ევროპელი ლიდერი ეჭვობს, რომ ბლერი „ამ სიტყვის პირდაპირი მნიშვნელობით, ჭარუიდნ შეიძლა“.

რა თქმა უნდა, ეს მეტსიმეტად გადაჭარბებულია. ბლერი სრულ ჭავაზეა. ოლდენ, საკუთარ ჭავაზეა. მიუხედავდა ვაშინგტონთან განსაკუთრებული კავშირებისა, ევროპულ კავშირში ინგლისის როლის გაზრდა ბლერის პოლიტიკის მთავრი პრიორიტეტის. ევროპული კავშირისაგან უარყოფა მისთვის კოშმარი იქნება. საფრანგეთის პრეზიდენტ შირაკთან და გერმანიის კანცლერ შეიძლებართან ბლერის ამასწინანდელი შეხვედრა ხიდების ალგენის პრეზიდენტის მიზნით სტირდებათ, რასაც მათგან ამ ქვეყნების საქმიანი წრეები დაუქნებით მოიხოვენ. ხოლო რაც შეხება ინგლისს, „ცალკე აღებულს“, მასთან ურთიერთობის ლაკმუსის ქადალდად შეიძლება ევროპული თავდაცვითი კავშირის შესაქმნელად გადადგმული ნაბიჯები ჩაითვალოს. კავშირში გაერთიანდებიან საფრანგეთი, გერმანია, ბელგია და ლუქესიებურგი, ხოლ დიდი ბრიტანეთი - სამხედრო თვალსაზრისით ყველაზე ძლიერი ევროპული სახელმწიფო - მასში მიწევული არ არის.

ტონი ბლერს სწამს ტონი ბლერის, რომელიც სწორად იქცევა. რით და როგორ იქნება ეს რწმენა გამაგრებული - იქნება განმსაზღვრელი, რამდენად სწორად მოქმედებს ბრიტანეთის პრემიერ-მინისტრი. არა პირენეებში განდგო-

